

ปัสกาเป็นการแสดงถึง พลังแห่งความรักที่ฟื้นฟูโลก

ด้วยพลังแห่งความรักของพระเจ้า พระเยซูพิชิตความตาย จับไล่ความชั่วร้าย ชำระความผิดบาป กอบกู้ผู้ผิดพลาดและทุกข์ระทม จับไล่ความเกลียดชัง เสริมพลังความรักและปราบความโอหังของผู้มีอำนาจ พระสันตะปาปาได้เทศน์สอนถึงกิจการไถ่กู้ของพระผ่านทางประวัติศาสตร์มนุษย์ ซึ่งเป็นกิจการที่สร้างความประหลาดใจเสมอ เป็นประสบการณ์ที่สัมผัสจิตใจ และทำให้พวกเขารีบเร่ง ออกไปบอกเล่าแก่ผู้อื่น พระเจ้าเป็นพระเจ้าแห่งความประหลาดใจ ความประหลาดใจนี้เป็นเหตุให้มารีย์ชวามักดาลา รีบวิ่งไปบอกเรื่องการกลับคืนชีพแก่เหล่าสาวก เหมือนดังคนเลี้ยงแกะที่รีบเร่งไปเฝ้าพระกุมารเมื่อเทวดาแจ้งข่าวดีแก่พวกเขา (ในคืนวันคริสต์มาส) เหมือนนักบุญเปโตรและยอห์น วิ่งไปบอกเพื่อนๆ เมื่อพวกเขาพบอาจารย์ ที่พวกเขากำลังแสวงหา “พวกเขาปล่อยวางสิ่งที่ทำอยู่ เหมือนดังแม่บ้านที่ทิ้งอาหารที่กำลังปรุงอยู่บนเตา ซึ่งอาจจะไหม้ แต่การเร่งรีบออกไปดูสิ่งที่ประหลาดใจสำคัญกว่าอาหาร

คริสตชนต้องถามตนเองเสมอว่า เราพร้อมที่จะเปิดใจรับสิ่งประหลาดใจที่พระเจ้ากระทำในชีวิตเราหรือไม่ เราอยากจะรีบไปแบ่งปันข่าวดีแห่งการกอบกู้ซึ่งพระมีต่อมนุษย์หรือเปล่า

ในตอนท้ายพระสันตะปาปาฟรังซิสเน้นว่า การกลับคืนชีพของพระเยซูเป็นความหวังที่แท้จริงของโลก เป็นความหวังที่ไม่มีวันสิ้นหวัง เป็นความหวังที่จะฟื้นฟูโลก แน่แน่นอนเราคริสตชนต้องเป็นผู้ประกาศและรีบเร่งทำให้ความบาป ความเกลียดชัง ฯลฯ ลดน้อยลงโดยกิจการดีของเรา ซึ่งเป็นการตอกย้ำว่าพระคริสตเจ้าได้ไถ่กู้โลกแล้ว

(อ้างอิงบทเทศน์ของพระสันตะปาปาฟรังซิส วันสมโภชปัสกา 1 เม.ย.2018)

คำถามเพื่อการไตร่ตรอง

1. มีข้อความใดในบทความนี้ที่ประทับใจท่าน?
2. ในชีวิตของท่านมีประสบการณ์ความประหลาดใจกับพระเจ้าบ้างหรือไม่?

อ่านพระวาจาของพระเจ้า

ยน 20:1-18

พระคูหาว่างเปล่า

เช้าตรู่วันต้นสัปดาห์ ขณะที่ยังมีด มารีัยชาวมักดาลาออกไปที่พระคูหา ก็เห็นหินถูกเคลื่อนออกไปจากพระคูหาแล้ว นางจึงวิ่งไปหาซีโมนเปโตรกับศิษย์อีกคนหนึ่ง ที่พระเยซูเจ้าทรงรัก บอกว่า “เขานำองค์พระผู้เป็นเจ้าไปจากพระคูหาแล้ว พวกเราไม่รู้ว่าเขานำพระองค์ไปไว้ที่ไหน”

เปโตรกับศิษย์คนนั้นจึงออกไป มุ่งไปยังพระคูหา ทั้งสองคนวิ่งไปด้วยกัน แต่ศิษย์คนนั้นวิ่งเร็วกว่าเปโตร จึงมาถึงพระคูหาก่อน เขาก็มองเห็นผ้าพันพระศพวางอยู่บนพื้น แต่ไม่ได้เข้าไปข้างใน ซีโมนเปโตรซึ่งตามไปติดๆ ก็มาถึง เข้าไปในพระคูหาและเห็นผ้าพันพระศพวางอยู่ที่พื้น รวมทั้งผ้าพันพระเศียรซึ่งไม่ได้วางอยู่กับผ้าพันพระศพ แต่พับแยกวางไว้อีกที่หนึ่ง ศิษย์คนมาถึงพระคูหาก่อนก็เข้าไปข้างในด้วย เขาเห็นและมีความเชื่อ เขาทั้งสองคนยังไม่เข้าใจพระคัมภีร์ ที่ว่าพระองค์ต้องทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย หลังจากนั้น ศิษย์ทั้งสองคนก็กลับไปบ้าน

พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์แก่มารีย์ชาวมัคดาลา

มารีย์ยังคงยืนร้องไห้อยู่นอกพระคูหา ขณะที่ร้องไห้นั้น นางก็มองในพระคูหา ก็เห็นทูตสวรรค์สององค์สวมเสื้อขาวนั่งอยู่ตรงที่ที่เขาวางพระศพของพระเยซูเจ้าไว้ องค์หนึ่งนั่งอยู่ทางเบื้องพระเศียร อีกองค์หนึ่งนั่งอยู่ทางเบื้องพระบาท ทูตสวรรค์ทั้งสององค์ถามนางว่า “นางเอ๋ย ร้องไห้ทำไม” นางตอบว่า “เขานำองค์พระผู้เป็นเจ้าของดิฉันไปแล้ว ดิฉันไม่รู้ว่ เขานำพระองค์ไปไว้ที่ใด” เมื่อตอบดังนี้แล้ว นางก็หันกลับมา และเห็นพระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ที่นั่น แต่ไม่รู้ว่าเป็นพระเยซูเจ้า พระองค์ตรัสถามนางว่า “นางเอ๋ย ร้องไห้ทำไม กำลังเสาะหาผู้ใด” นางคิดว่าพระองค์เป็นคนสวน จึงตอบว่า “นายเจ้าขา ถ้าท่านนำพระองค์ไป ช่วยบอกดิฉันว่าท่านนำพระองค์ไปไว้ที่ไหน ดิฉันจะได้ไปนำพระองค์กลับมา” พระเยซูเจ้าตรัสเรียกนางว่า “มารีย์” นางจึงหันไป ทูลพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า “รับโบนิ” ซึ่งแปลว่า พระอาจารย์ พระเยซูเจ้าตรัสกับนางว่า “อย่าห่วงงเห็นยวเราไว้เลย เพราะเรายังไม่ได้ขึ้นไปเฝ้าพระบิดา แต่จงไปหาพี่น้องของเรา และบอกเขาว่า เรากำลังขึ้นไปเฝ้าพระบิดาของเรา และพระบิดาของท่านทั้งหลาย ไปเฝ้าพระเจ้าของเรา และพระเจ้าของท่านทั้งหลาย” มารีย์ ชาวมัคดาลาจึงไปแจ้งข่าวกับบรรดาศิษย์ว่า “ดิฉันได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” และเล่าเรื่องที่พระองค์ตรัสกับนาง

(ให้ท่านเขียนสักครู่หลังการอ่านพระวาจา)

ไตร่ตรองพระวาจา

1. คำหรือประโยคใดที่ประทับใจท่าน
2. พระเจ้าตรัสอะไรกับท่านผ่านทางพระวาจาตอนนี้

การนำไปปฏิบัติ

เราจะร่วมการประกาศการกลับคืนชีพของพระเยซูคริสตเจ้าอย่างไร